

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 18, 2015

Nummer 18, 2015

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2015:4811](#) 16-10-2015

minister EZ/milieu-informatie

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:3238](#) 21-10-2015

gs Zuid-Holland/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:3102](#) 07-10-2015

Eindhoven/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:3070](#) 30-09-2015

gs Utrecht/vergunningplicht

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:3071](#) 30-09-2015

Overbetuwe/bestemmingsplan 'Elst, Rijksweg Zuid 1-3-5' en omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2969](#) 23-09-2015

Rotterdam/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2855](#) 09-09-2015

Venlo/bestemmingsplan 'Bauhaus'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2707](#) 26-08-2015

Barneveld/omgevingsvergunning

RECHTSPRAAK

Eindhoven/planschade

Reikwijdte aanvraag artikel 49 WRO.

Casus

Appellant heeft in zijn aanvraag vermeld dat zijn panden minder waard zijn geworden. In zijn brieven van 30 juli 2010 en 6 augustus 2010 wijst hij erop dat, doordat het parkeerterrein tegenover de panden is bebouwd, er vanuit de panden niet meer vrij uitzicht op het park bestaat en de panden niet langer goed bereikbaar zijn, omdat er geen parkeerplaatsen meer in de buurt zijn. Volgens hem heeft de realisering van het appartementencomplex geleid tot vermindering van privacy en lichtinval, hetgeen derving van woongenot en hogere stookkosten tot gevolg heeft.

Appellant heeft op het door het college verstrekte formulier op de vraag wat volgens hem de oorzaak is van de schade zowel bepalingen van een bestemmingsplan, als bepaling van een planwijziging of een planuitwerking of een ontheffing of een nadere eis als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening aangekruist. Bij die vraag heeft hij verder melding gemaakt van artikel 19 van de WRO, welke bepaling ten grondslag ligt aan het vrijstellingsbesluit.

Rechtsvraag

Heeft het college in navolging van de SAOZ zich mogen beperken tot een vergelijking van het vrijstellingsbesluit en het bestemmingsplan Eindhoven binnen de Ring, en eerdere bestemmingsplannen buiten schouwing mogen laten?

Uitspraak

De planologische ontwikkeling in verband waarmee appellant om schadevergoeding heeft verzocht betreft het appartementencomplex. Deze ontwikkeling is mogelijk geworden door het vrijstellingsbesluit, dat is genomen ter doorbreking van het ingevolge artikel 23.1 van de planvoorschriften van het bestemmingsplan Eindhoven binnen de Ring geldende bouwverbod. Ingevolge dit bestemmingsplan hebben de gronden waarop het

appartementencomplex is gelegen de globale bestemming 'Centrumrandgebied II' en zijn deze gronden onder meer bestemd voor wonen. Uit de stukken maakt de Afdeling op dat voorafgaand aan het bestemmingsplan Eindhoven binnen de Ring en ten tijde van de koop van de panden door appellant voor de locatie van het appartementencomplex het bestemmingsplan Herziening V van het uitbreidingsplan Gestel I gold.

Van belang is dat de aanvraag van appellant beoordeeld moet worden onder de vigeur van artikel 49 van de WRO. Het college wijst tevergeefs op de uitspraak van de Afdeling van 4 december 2013 in zaak nr. 201300787/1/A2. Die uitspraak komt in dit geval geen betekenis toe. Anders dan in genoemde zaak is artikel 6.1.2.2, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van het Besluit ruimtelijke ordening niet van toepassing op de aanvraag van appellant.

De aanvraag van appellant biedt geen aanknopingspunt voor het oordeel dat hij uitsluitend heeft gedoeld op beweerdelijk geleden schade ten gevolge van het vrijstellingsbesluit. Nu de woonbestemming voor de locatie van het appartementencomplex eerst mogelijk is gemaakt door het bestemmingsplan Eindhoven binnen de Ring en het vrijstellingsbesluit is genomen ter doorbreking van het bouwverbod dat op grond van dit plan gold, kon het appartementencomplex slechts mede gerealiseerd worden op grond van het bestemmingsplan Eindhoven binnen de Ring. Reeds om die reden had het college ook een vergelijking tussen het bestemmingsplan Eindhoven binnen de Ring enerzijds en het daarvoor geldende planologische regime anderzijds bij zijn besluitvorming dienen te betrekken. Dit klemmt temeer nu appellant al in zijn reactie op het conceptadvies van de SAOZ te kennen heeft gegeven dat zijn aanvraag te beperkt is opgevat door alleen het vrijstellingsbesluit te vergelijken met het bestemmingsplan Eindhoven binnen de Ring. Appellant heeft dit standpunt vervolgens herhaald in bezwaar en beroep. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, is in dit verband het tijdsverloop tussen het onherroepelijk worden van het bestemmingsplan Eindhoven binnen de Ring en de indiening van de aanvraag van appellant niet relevant, aangezien, zoals appellant terecht aanvoert, het indienen van een verzoek om schadevergoeding als bedoeld in artikel 49 van de WRO niet aan een termijn is gebonden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-10-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:3102

Zaaknummer: 201401609/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO en 6.1.2.2 Bro

RECHTSPRAAK

gs Zuid-Holland/omgevingsvergunning

Ondanks de grote afstand tussen woning en inrichting kan appellant - gelet op de aard van het geluid en de plaatselijke situatie - milieugevolgen van de inrichting ondervinden. Appellant is belanghebbende.

Casus

Omgevingsvergunning voor een olieterminal. In beroep heeft de rechtbank geoordeeld dat appellant geen belanghebbende is omdat zijn woning op een afstand van 1,8 km van de grens van de inrichting ligt. In hoger beroep voert appellant aan dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat hij geen belanghebbende is.

Rechtsvraag

Is appellant belanghebbende en bijgevolg ontvankelijk in zijn beroep?

Uitspraak

Bepalend voor de vraag of appellant als belanghebbende kan worden aangemerkt, is of hij bij zijn woning milieugevolgen van de inrichting kan ondervinden. De woning van appellant ligt op een afstand van ongeveer 1,8 kilometer van de grens van de inrichting. Tussen de woning en de inrichting is voornamelijk water aanwezig, tussenliggende bouwwerken en begroeiing ontbreken nagenoeg. Het geluid van de tankterminal en dan met name het geluid van het laden en lossen van de schepen zal vanwege de karakteristieke lage bromtoon van de activiteiten en de vrije ruimte tussen de inrichting en de woning daar waarneembaar zijn. Derhalve is niet uitgesloten dat appellant bij zijn woning milieugevolgen van de inrichting zal kunnen ondervinden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-10-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:3238

Zaaknummer: 201502908/1/A4

Wetsartikelen: 1:2 Awb en 8:1 Awb

RECHTSPRAAK

minister EZ/milieu-informatie

Aardbevingen zijn aan te merken als emissies in de zin van de Wet milieubeheer.

Casus

Gedeeltelijke afwijzing van verzoek tot openbaarmaking van documenten die betrekking hebben op de aardgaswinning in Groningen. Eiseres heeft aangevoerd dat verweerder zich onvoldoende heeft gerealiseerd dat het WOB-verzoek (uitsluitend) betrekking heeft op milieu-informatie. Dit betekent dat openbaarmaking minder snel kan worden geweigerd.

Volgens verweerder is geen sprake van een rechtstreeks, direct of onmiddellijk effect van de gaswinning op het milieu. Trillingen vallen weliswaar onder het begrip emissie maar in dit geval worden de trillingen niet direct door een installatie veroorzaakt maar door inklinking van de bodem.

Rechtsvragen

Zijn aardbevingen emissies in de zin van de Wet milieubeheer? Is sprake van milieu-informatie?

Uitspraak

Een trilling kan als emissie worden aangemerkt. Bij emissies gaat het om emissies zowel uit puntbronnen als uit diffuse bronnen. Een diffuse bron wordt omschreven als een niet gekanaliseerde emissie. Een emissie kan gerelateerd zijn aan allerlei soorten activiteiten. In het kader van hoofdstuk 8 van de WMB zal het gaan om emissies gerelateerd aan activiteiten die plaatsvinden in het kader van een vergunningplichtige inrichting, maar het begrip emissies is niet beperkt tot emissies vanuit stationaire bronnen. Het winningsplan voor het Groningenveld houdt in dat in het kader van een vergunningplichtige inrichting activiteiten plaatsvinden gericht op gaswinning. De aardbevingen die in de afgelopen jaren in de provincie Groningen hebben plaatsgevonden, zijn het gevolg van eerdere gaswinning en er is een reële verwachting dat de gaswinning in het verleden en toekomstige gaswinning tot nieuwe

aardbevingen zal leiden. De aardbevingen zijn trillingen die indirect voortkomen uit een diffuse bron in de vergunningplichtige inrichting. Om die reden zijn de aardbevingen aan te merken als emissies in de zin van de WMB.

Alle informatie over emissies die de toestand van de bodem aantasten, is milieu-informatie. In de context van deze zaak dient informatie over leveringscontracten, kwaliteitsconversie en waardeontwikkeling op de woningmarkt tevens als milieu-informatie te worden aangemerkt. Dit betekent dat verweerder ten onrechte niet heeft meegewogen dat de documenten deels op milieu-informatie betrekking kunnen hebben.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 16-10-2015

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2015:4811

Zaaknummer: LEE 14/4737

Wetsartikelen: 1 aanhef en onderdeel g WOB, 10 WOB, 11 WOB, 1.1 WMB en 19.1a lid 1 WMB

RECHTSPRAAK

Overbetuwe/bestemmingsplan 'Elst, Rijksweg Zuid 1-3-5' en omgevingsvergunning

Relativiteitsbeginsel. Gemeentelijk monument. Erfgoedverordening. Welstandsnota. Wabo. Bestuurlijke lus. Nader advies. Geen herstel gebrek.

Naar het oordeel van de Afdeling kunnen de individuele belangen van burgers die in of in de onmiddellijke nabijheid van een aangewezen beschermd monument wonen bij behoud van een goede kwaliteit van hun directe leefomgeving zo verweven zijn met het algemene belang dat de Erfgoedverordening, paragraaf 6.3 van de Welstandsnota en artikel 3.1.6, vijfde lid, aanhef en onder a, van het Bro beogen te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen.

De Afdeling stelt vast dat de Erfgoedverordening geen gronden bevat waarop een omgevingsvergunning kan worden verleend of geweigerd als bedoeld in artikel 2.18 van de Wabo. Gelet hierop kon het college de omgevingsvergunning voor de activiteit gemeentelijk monument verlenen noch weigeren. Nu de Erfgoedverordening in strijd met artikel 2.18 van de Wabo geen toetsingskader bevat, kan de omgevingsvergunning niet in stand blijven. Dat, zoals het college en de raad desgevraagd ter zitting hebben toegelicht, de aanvraag om omgevingsvergunning voor de activiteit gemeentelijk monument, bij gebreke van een toetsingskader in de Erfgoedverordening, is getoetst aan het monumentenbeleid uit paragraaf 6.3 van de Welstandsnota en aan de redengevende beschrijving van het besluit tot aanwijzing van het gemeentelijke monument van 3 september 1987, maakt dit niet anders, omdat op grond van artikel 2.18 van de Wabo uitsluitend kan worden getoetst aan de in een verordening aangegeven gronden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:3071

Zaaknummer: 201500202/1/R6

Wetsartikelen: 8:69a Awb, 3.1.6 lid 5 aanhef en onderdeel a Bro, 2.2 lid 1 aanhef en onderdeel b Wabo en 2.18 Wabo

RECHTSPRAAK

Venlo/bestemmingsplan 'Bauhaus'

Perifere detailhandel. Ladder duurzame stedelijke ontwikkeling. Concurrenten. Ontvankelijkheid. Relativiteitsbeginsel.

Praxis en appellante sub 3B zijn gevestigd naast de gronden in het plangebied. Zij stellen dat als gevolg van het voorliggende plan leegstand kan ontstaan in de omgeving van hun bedrijf, reeds omdat niet is uitgesloten dat het met het plan voorziene bedrijfspand leeg zal komen te staan. Leegstand kan volgens hen leiden tot verloedering. Praxis en appellante sub 3B stellen er met het oog op hun ondernemingsklimaat belang bij te hebben verloedering in de omgeving te voorkomen. Gelet hierop ziet de Afdeling derhalve geen grond voor het oordeel dat artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro kennelijk niet strekt tot bescherming van hun belang. Dat Praxis ook als concurrent werkzaam is in hetzelfde marktsegment als Bauhaus leidt in dit geval niet tot een ander oordeel, nu Praxis in deze procedure niet alleen opkomt voor haar concurrentiebelang.

Bricorama is werkzaam als concurrent in hetzelfde marktsegment en verzorgingsgebied als Bauhaus. Zij exploiteert een vestiging van Karwei op een afstand van ongeveer 4,3 km hemelsbreed van de gronden in het bestemmingsplan. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen geldt voor een concurrent die kwalificeert als belanghebbende bij het besluit in de zin van artikel 1:2 van de Awb omdat zijn onderneming actief is in hetzelfde marktsegment en verzorgingsgebied dat feiten en omstandigheden naar voren dienen te komen die het oordeel rechtvaardigen dat de voorziene ontwikkeling tot een uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening relevante leegstand zal kunnen leiden, voor zover zij de rechtsregel van artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro in rechte inroepen.

Appellante sub 4 is eveneens als concurrent werkzaam in hetzelfde marktsegment en verzorgingsgebied als de voorziene vestiging van Bauhaus. Zij heeft ter zitting desgevraagd medegedeeld dat vanwege de geïsoleerde ligging van Gamma geen relevante leegstand kan ontstaan in haar omgeving die wordt veroorzaakt door het aan de orde zijnde plan. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat hetgeen deze appellante heeft aangevoerd over het ontstaan van onaanvaardbare leegstand als bedoeld in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro, niet kan leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2855

Zaaknummer: 201400623/1/R1

Wetsartikelen: 1:2 lid 1 Awb, 8:1 Awb, 8:6 Awb, 8:69a Awb, 2 bijlage 2 Awb en 3.1.6 lid 2 aanhef en onderdeel a Bro

RECHTSPRAAK

gs Utrecht/vergunningplicht

Het bevoegd gezag had in dit geval nader moeten onderzoeken of sprake was van bestaand gebruik.

Casus

Vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet 1998) voor een veehouderij. In geding is of er sprake is van 'bestaand gebruik' als bedoeld in artikel 19d NB-wet. Volgens appellanten is geen sprake van een ongewijzigde voortzetting van de bedrijfssituatie zodat niet aan de voorwaarden van bestaand gebruik kan worden voldaan.

Rechtsvraag

Is sprake van bestaand gebruik?

Uitspraak

Bestaand gebruik is uitgezonderd van de vergunningplicht. De uitzondering op de vergunningplicht vanwege bestaand gebruik mag worden toegepast indien de veehouderij ten tijde van het nemen van het bestreden besluit werd voortgezet op de wijze en in de omvang zoals die feitelijk bestond op 31 maart 2010. De door appellanten overgelegde metellingen zijn een begin van bewijs dat de veehouderij ten tijde van het bestreden besluit niet werd voortgezet op de wijze en in de omvang zoals die feitelijk bestond op 31 maart 2010. Gelet op de grote afwijking tussen het aantal aangevraagde dieren en het aantal dieren op grond van de metellingen is het standpunt van het college dat - gelet op de ter plaatse aanwezige stallen - het aantal aangevraagde dieren op 31 maart 2010 in de veehouderij aanwezig kon zijn, onvoldoende. Nader onderzoek was vereist.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:3070

Zaaknummer: 201406119/1/R2

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Rotterdam/bestuursdwang

Eigenaar woning terecht als overtreder aangemerkt. In dit geval geen machtiging vereist voor het binnentreden van de woning.

Casus

Onmiddellijke toepassing van bestuursdwang door het ontmantelen van een hennepkwekerij in een woning. Appellante is eigenares van de woning en had deze ten tijde van de ontmanteling verhuurd aan een derde. Appellante meent dat zij niet als overtreder kan worden aangemerkt en mitsdien de kosten van bestuursdwang niet op haar kunnen worden verhaald.

Rechtsvraag

Is appellante als overtreder aan te merken?

Uitspraak

De overtreder van het desbetreffende wettelijke voorschrift is in de eerste plaats degene die de verboden handeling fysiek heeft verricht en daarnaast degene die de overtreding niet zelf feitelijk heeft begaan, maar aan wie de overtreding is toe te rekenen omdat hij daarvoor verantwoordelijk kan worden gehouden. Van de eigenaar die een pand verhuurt, mag worden gevergd dat hij zich tot op zekere hoogte informeert over het gebruik dat van dat pand wordt gemaakt. Bij het aangaan van de huurovereenkomst heeft appellante geen deugdelijke controle uitgevoerd ten aanzien van de betrouwbaarheid en identiteit van de huurder. Nu appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zich tot op zekere hoogte over het gebruik van de woning heeft geïnformeerd en dat zij niet wist, dan wel redelijkerwijs had kunnen weten dat haar woning als illegale hennepkwekerij werd gebruikt, is zij terecht als overtreder aangemerkt. Omdat een onmiddellijk optreden noodzakelijk werd geacht vanwege ernstig gevaar op brand en elektrocutie was een machtiging in dit geval niet vereist.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2969

Zaaknummer: 201500853/1/A1

Wetsartikelen: 5:25 Awb, 5:27 Awb en 2 Algemene wet op het binnentreden

RECHTSPRAAK

Barneveld/omgevingsvergunning

De belangen van appellanten bij het behoud van een goede kwaliteit van hun leefomgeving zijn in dit geval verweven met de algemene belangen die de Flora- en faunawet beoogt te beschermen.

Casus

Omgevingsvergunning voor de kap van veertig bomen. Appellanten menen dat voor deze handeling een verklaring van geen bedenkingen als bedoeld in artikel 75d van de Flora- en faunawet (Ffw) is vereist. Daarbij betogen zij dat de te kappen bomen zo dicht bij hun woning staan dat de individuele belangen daarvan moeten worden gezien als duidelijk verweven met de natuurlijke waarden die de Ffw beoogt te beschermen.

Rechtsvraag

Worden de belangen van appellanten geschaad?

Uitspraak

De door appellanten ingeroepen norm uit de Ffw strekt tot bescherming van diersoorten en hun nesten en vaste rust- of verblijfplaatsen. Het daadwerkelijke belang waarin appellanten dreigen te worden geraakt als gevolg van het kappen van de bomen, is het belang bij het behoud van een goede kwaliteit van de directe leefomgeving. Zoals de Afdeling heeft overwogen behoeft niet in alle gevallen op voorhand uitgesloten te worden geacht dat de Ffw met de bescherming van diersoorten tevens bescherming biedt aan het belang bij het behoud van een goede kwaliteit van de directe leefomgeving van omwonenden. Appellanten wonen op een afstand van 25 m van het gebied waar de te kappen bomen staan. Dit gebied maakt deel uit van hun directe leefomgeving. Gelet hierop heeft de rechtbank niet onderkend dat de belangen van appellanten bij het behoud van een goede kwaliteit van hun leefomgeving in dit geval zo verweven zijn met de algemene belangen die de Ffw beoogt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Ffw kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2707

Zaaknummer: 201409912/1/A1

Wetsartikelen: 75d Ffw, 8:69a Awb en APV Barneveld